TÌNH NGHĨA QUÂN DÂN 62

Vì T□ Qu□c giang sơn, nòi gi□ng,

Ai khước từ cuộc s□ng □m êm ??

Ai đi chinh chi□n ngày đêm?

Băng rừng, vượt su□i càng thêm nhọc nhằn.

Ai quy□t vượt khó khăn, gian kh□?

Ai ch□ng n□ máu đ□, thịt rơi?

Xông pha khói l□a ngút trời,

D□n thân mưu ích cho đời mai sau.

Ngu□n cơn nghĩ lòng đau như c□t,

Sứ mạng chưa hoàn t□t mười mươi.

Th□m chưa ? Thương tích đ□y người,

Thực là d□ khóc, d□ cười hỡi ôi!

Chim h□ng hộc (**1**) vượt đ□i g□y cánh,

Tàu chinh nhân (**2**) lệch bánh từ đây.

Vì ai ph□i cụt chân tay?

Đau thương, kh□ □i ch□t đ□y hai vai.

Chữ Trung, Hi□u phận trai chưa vẹn,

Tình phu thê khôn nén ni□m thương.

B□y con thi□u v□ng học đường,

L□y ai rèn cặp cho thường ngày đêm.

Việc đi đứng càng thêm vất vả,

Mấy ai màng chị ngã, em nâng!!

Bể dâu (**3**) nổi sóng đột bằng,

Phế binh chìm đắm **vĩnh hằng** (**4**) trần ai.

Cơm thường bữa nhánh khoai, cọng sắn,

Nước mắt chan đầu đặn thay canh.

Áo quần tơi tả một manh,

Đoái hoài ai kẻ thấu tình giúp cho ??

Thuốc trị liệu kim mò đáy biển,

Hái lá rừng chế biến qua loa.

Tiếng kêu vang dội **ngân hà**, (**5**)

Năm Châu, bốn Bể sót xa ngậm ngùi.

Ai chiến hữu ngọt bùi hòe quế ?

Có nhớ tình huynh đệ chi binh ?

Nhớ khi lên thác xuống ghềnh ?

Đói no cùng hưởng, lênh đênh chung giường?

Nào ruột thịt đồng hương hải ngoại!!

Còn nhớ câu ăn trái trồng cây?

Phế binh vất vưởng đêm ngày,

Triền miên thống khổ, đọa đầy bấy lâu.

Chung sức góp mớ rau, cái chén,

Của một đồng, công nén quý thay!

Cùng nhau ta nắm vòng tay,

Một ao nước lã khôn thay máu đào.

Ơn Đất Nước chót cao vô lượng,

Nghĩa Đồng Bào vạn trượng khôn đo.

Dù xây chín bậc phù đồ,

Không bằng làm phúc cứu cho một người.

Đó mới thực tính trời nhân đạo,

Đây chính là tại hạo lương tri.

Quê xưa, nước cũ khắc ghi,

Tình Quân, Dân, Chính ai thì nhớ không?

Khi no bụng nem công chả hám,

Lúc đói lòng bát cám cũng mê.

Chúng ta hạnh phúc tràn trề,

Là nhờ người giữ làng quê thủa nào !!

Trước là đáp nghĩa đồng bào,

Còn sau uống nước lẽ nào quên sông ??

Ước mong góp gió thành giông,

Quyên tiền làm nghĩa, góp công là tình.

Ơn đền, nghĩa trả thương binh,

Đấy là truyền thống ân tình Quốc Gia. **62**

TRƯỜNG GIANG

GHI CHÚ :

(1) CHIM H□NG HỘC : Một loại chim r□t lớn, chim đại bàng đã bị g□y cánh. Ý nói người lính V.N.C.H. khi giao chi□n với Việt Cộng, bị chúng b□n bị thương

(2) TÀU CHINH NHÂN : Tàu ch□ các chi□n binh đi đánh trận bị trật đường r□y. Ý nói người chi□n sĩ bị thương tích ngoài mặt trận.

(3) DÂU B□ : Do chữ **Thương h□i tang đi□n**, nghĩa là nơi đ□t phù sa □ bờ bi□n được sóng b□i lên thành bãi . Dân cư ngụ lân cận đem cành dâu ra tr□ng đ□ l□y lá nuôi tằm dệt lụa may qu□n áo. Ý nói việc đời thay đ□i.

(**4**) **VĨNH HẰNG :** Luôn luônhiện hữu, không bao giờ thay đ□i.

(5) NGÂN HÀ : Gi□i sao □ thượng t□ng không gian, có hàng t□ ngôi sao, thường gọi là gi□i Ngân Hà.

Họa

Nhớ Người Thương Binh VNCH

1

Non sông g□m vóc con giòng gi□ng

Ch□ng th□ vì đời s□ng đẹp êm

Chi□n trường g□i súng từng đêm

Ngăn thù diệt giặc dù thêm mệt nhằn

2

Còn ai đ□ ý băn khăn kh□

D□u ph□i m□ hôi đ□ ướt rơi

Lăn thân l□a đạn rực trời

Hy sinh tu□i tr□ cho đời v□ sau

3

Than ôi ng□m dạ đau th□m c□t

Th□ sự xoay cờ th□t cuộn mươi

C□m anh thương ph□ hư người

Nghẹn ngào đ□t nước nụ cười t□t ôi

4

Đàn chim vượt bi□n đ□i lay cánh

T□ □m đà tan gánh tại đây

Nhìn xem k□ cụt hai tay

Mưu sinh cơm áo nặng đ□y đôi vai

5

Nhìn v□ t□ qu□c trai nào vẹn

Én Nhạn phu thê nén th□m thương

B□y con giáo dục đứt đường

Đành chôn chữ nghĩa mộng thường giữa đêm

6

Thân di chuy□n lại thêm cu□ng v□

Lúc khó khăn cùng ngã ch□ng nâng

Nghẹn ôi th□m c□nh c□m bằng

Thương binh t□i nhục v□t hằn hận ai

7

Từng ngày độn bữa khoai cùng s□n

Lệ nhỏ đầy trôi đặng thở canh

Đêm nằm đắp chiếc chiếu manh

Nhìn quanh đầu khỏ cũng đành lơ cho

8

Lời than tựa sóng gào ngoài biển

Bệnh hoạn đành xoay biến bóp xoa

Có đau cũng chỉ hít hà

Mười phương bạn bè ngàn xa bùi ngùi

9

Khi xưa bạn hữu chung trà quả

Kỷ niệm huynh cùng đệ chiến binh

Hành quân lội suối băng gềnh

Gian lao nằm đó lặng tênh trên giường

10

Ra đi nhớ cố hương quê ngoại

Khó thể quên dùng trái nhớ cây

Thương binh lăn lộn từng ngày

Đầu đường xó chợ khẩn đầy từ lâu

11

Rao mời vé số hay hàng xén

Chịu nhọc nhằn đè nén tại thay

Tình thương thể hiện nhanh ngay

Giúp người lính trận không may thoi đào

12

Từ bi bác ái cao đầy lượng

Nghĩa nặng dù nghìn trượng khó đo

Còn thương còn nghĩ tiền đồ

Ra tay cứu giúp ban cho bao người

13

Phù du của cải thời hành đạo

Tạo nghiệp lành hoà hảo túc tri

Nêu cao tổ quốc nhớ ghi

Hy sinh tánh mạng bao vì biết không

14

Thời sung túc chẳng ai cần hám

Lúc đứng cay thau cám quý mê

Bên nay cuộc sống dư trả

Có đâu quên được tình quê dạo nào

15

Nghĩ về đất nước ruột bào

Chim bay xa tổ thổ nào lướt sông

Gom mây kết nặng tan giông

Cùng nhau hành thiện của công đầy mình

Ơn sâu đáp trả phụ binh

Con tim máu chảy nghĩa tình nước non

Minh Thuý Thành Nội

Tháng 11/7/2020

HỌA

Ghi Dấu Ngày Về (Lê Tuấn)

1

Ngày đánh dấu, ta trở về phố thị

Bỏ lại sau lưng vách đá trại tù

Bước chân ta dẫm nát lối hoang sơ

Từng nhịp bước chuyển rung rừng núi.

2

Đếm năm tháng, tám năm buồn tăm tối

Ta hóa thân, loài vượn giữa núi rừng

Chốn rừng thiêng, mất dấu bóng loài người

Xác thân đó trong hình hài cổ quái.

3

Em thấy ta, mặt tròn xoe kinh hãi

Chân dung người, biệt xứ mới trở về

Tám năm rồi tỏ mặt với nhau đây

Xáo động cả, buồn vui ngày hội ngộ.

4

Người qua lại nhìn ta không thăm hỏi

Bước chân đi, từng cặp mắt e dè

Ta mặt dầu, nhìn phố xưa xa lạ

Đời lặng im, sét rỏ đến không ngờ.

5

Và ta thấy thành phố già hơn trước

Cờ máu treo, nhuộm đỏ cả phố phường

Ta xót thương, căm giận lũ hung cuồng

Ta bật khóc, nỗi đau buồn thế sự.

6

Lòng chợt nghe, tin buồn vang khắp xứ

Gió cát vụt bay, che khuất đoạn trường

Ta chạng buồn nhìn lại bóng quê hương

Những mảnh vụn, treo toàn cờ máu đỏ.

7

Ngày gặp gỡ, trong lòng còn chút mộng

Ta đi tìm người con gái khi xưa

Nàng không đợi, bỏ đi tự bao giờ

Nỗi xót xa, mối tình đầu cũng mất.

8

Ôi nhân thế! Với lưỡi dao thật sắc

Cắt vụn đời người, cắt nát trái tim

Loài ma qu□, sùng bái những lũ điên

Bán linh h□n, thâm tâm nào vọng động.

9

Ta ngước lên, trời cao bu□n muôn thu□

Nhìn lại mình, thân phận đã hư hao

Hoàng hôn đ□n, mái đ□u vương tóc tr□ng

Ta ch□ng bu□n, tìm hi□u b□i vì sao.

Lê Tu□n

N□i bu□n sau tám năm tù c□i tạo